



Evangeliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America
Since 1908
Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

HÁLAADÓ ÉLET

És mindent, amit csak cselekesztek szóval vagy tettel, mindent az Úr Jézusnak nevében cselekedjétek, hálát adván az Istennek és Atyának óáltala. Kol 3:17

A hálaadás időszakában vagyunk, nemsokára együtt ünnepeljük a nemzeti hálaadó napot. Kedves és szép dolog, hogy országunkban nemzeti ünnep lehet a hálaadás napja. Azonban, Isten igéjéből tudjuk, a hálaadás nem esetleges, hanem állandó jellemzője kell legyen hívő életünknek. Nem elég egy napot, vagy egy időszakot erre szentelni. A hálaadás egy életforma, amelyben az ember újból és újból kifejezi háláját Isten iránt. A hálás élet az idézett igevers

kontextusában (3:12-17) többek között, magába foglalja az ember szívének érületét, beszédét és cselekedeteit.

A hálaadó élet a szívben kezdődik. Pál apostol, arról beszél a 16. versben, hogy hálával zengedezzünk szívünkben az Úrnak. Természetünkkel fogva a szívünk hálátlan és elégedetlen. Ugy

a jelei, általában harag, rosszindulat, ellenségeskedés és békétlenség jellemzi azt, aki hálátlan. A hálás szívű embert pedig ennek ellentéte. Mint aki elnyerte Isten irgalmát, könnyörület, jóság, alázat és hosszútűrés árad a szívéből (12v).

A hálás ember szíve szeretettel teljes. Nemcsak megbocsátani tud, szeretni is tudja azt, aki megbántotta. Azt hiszem,



OLTÁROM

*Istenem,
Oltárt építettem most neked.
Nem kőből, nem fából,
Mi elszárad, megreped,
Füstje csak elfojtja az életet.
Ha igazságod szele ráfuvall,
Porba hull nagy robajjal
Az élettelen anyag.*

*Istenem,
Oltárt építettem most neked.
Hálából, örömmel
Mindenem gondosan odatettem.
A felépített oltár a szívem.
Életem legyen kedves áldozat,
Amelyre szent tüzet adj,
Hogy éretted elégjen.*

*Istenem,
Oltárt építettem most neked.
Hirdesse a kegyelmed,
Hogy áldás-gazdag a kezed,
Mérhetetlenül nagy a szereteted.
Áldozatom füstje hozzád szálljon,
Szerény hálaoltárom,
Neved tiszteletére álljon.*

Gergely István

vagyunk, mint a kisfiú, aki cukorkát kapott. Anyukája megkérdezte, mit kell ilyenkor mondani? Kérek még! - volt a válasz. Szükséges tehát, hogy Isten új szívet ajándékozzon, nekünk, eltávolítsa a kő szívet és adjon egy hús szívet. Ez Jézus Krisztusban való hit által történik. Amikor valaki új szívet kap, megtelik hálával, a panasz és zúgolódás helyett, körülményeitől függetlenül elkezd Istenet dicsérni és magasztalni. Valakinek hálás életéről, szívének tulajdonságai is bizonyosságot tesznek:

A hálás embernek megbocsátó szíve van. Talán személyes életünkben is tapasztaljuk, amikor hálásak és megelégedettek vagyunk, ha megbánnak vagy megsértettek is, nem esik olyan zokon, könnyen meg tudunk bocsátani. Csak ezért is érdemes hálaadó életre törekedni. A hálás ember nem az ellene elkövetett igazságtalanságot érzi, Isten megbocsátó kegyelme tölti be szívét. Az ebből fakadó öröm feledteti azokat a bántalmakat, amelyek igazságtalanul érik. A háládatlanságnak is megvannak

érzékeli a különbséget. Egy dolog megbocsátani, és más dolog szeretni. Talán odáig eljutunk gyakrabban, hogy megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek. Ezt az Úrtól tanult imádságban is rendszeresen kérjük. De szeretni az ellenséget csak annak lehetséges, aki hálás azért, mert tudja, bár méltatlan és érdemtelen, Isten mégis szereti.

A hálás ember szívét Isten békessége uralja. Egy békétlen világban ez egy

folytatás a 3. oldalon

A TARTALOMBÓL

English section - page 8.

Hálaadónapi írásaink

*Gyülekezeti beszámoló: Torontó,
Alhambra, Chicagó, Cleveland*

*Cserepka János Oktatási Központ
Szilágyballán - képes beszámoló*

A Baptista Árvaház története (7)

Elnöki beszámoló (116. közgyűlés)



(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager

12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
Wyandotte, MI and Additional OfficesPublished monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.**Editor / Szerkesztő:****REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI**

1370 Michigan Blvd.,

Lincoln Park, MI 48146

Tel: (313) 382-3735

herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.**A szerkesztő bizottság tagjai:****Püösök Dániel, Lukács János**
és **Huli Sándor**

Our address on the internet:

<http://www.evangeliumihirnok.net>

E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:**BÉLA FÜR, Subscription Manager**

12409 Devoe St.

Southgate, MI 48195

Tel.: (734) 284-7107

furbill@hotmail.com

* * *

Tiszteletbeli elnök / Honorary President**REV. SÁNDOR KULCSÁR**

11727 Breadfruit Ln.

VENICE, FL 34292

rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK**Elnök / President:****REV. DÁNIEL PÜÖSÖK**

7379 Islington Ave.

Woodbridge, ON, L4L 1W2, CAN

pusokdaniel@yahoo.com

Alelnök / Vicepresident:**REV. JÁNOS LUKÁCS**

911 Dighton Ln

Schaumburg, IL. 60173

lukacs19.10@gmail.com

Titkár / General Secretary:**REV. ALEX HOOLY**

1709 Moran

Lincoln Park, MI 48146

rev.hooly@gmail.com

Pénztáros / Treasurer:**JÓZSEF KOVÁCS**

13071 Orange St.

SOUTHGATE, MI 48195

joekovacs77@gmail.com

* * *

Q Press Graphic Design Studio

2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

Hálát adok, Uram, az életért!
Rólad zeng éneket hegy, völgy s a rét!
A napokat Te számolod,
Uram, én mindenért hálát adok!

Hatalmad, Istenem, mindent fölér!
Szavadra engednek: tenger és szél,
Leborulnak a csillagok!
Uram, én mindenért hálát adok!

Imádom, Szent Atyám, dicső neved!
Te vagy a végtelen nagy szeretet.
Kegyelmed ma ingyen adod,
Uram, én mindenért hálát adok!

Soproni János

Hálaadó napunkon az idén ezzel az énekszöveggel adtam hálát a gyülekezet előtt megtartó Urunknak. Csodálom az általa teremtet és fenntartott életet – a világmindenséget és benne az embert, az én apró életemet, egészséget (gyengeségeimmel együtt), melyet szerető figyelme kísér. Az elmúlt két évben talán nem volt nap, amikor ne mondtam-énekeltem volna el legalább az első versét ennek az éneknek. Nektek is szeretettel ajánlom.

A szerkesztőnek is van miért hálát adni, bőven! Az elmúlt évben is megjelent minden számunk (ha néha késve érkezett is a postaládánkba), ez volt a lap 116. évfolyama. Örülök annak, hogy ha el is vészett Magyarországra küldött 7 hónapnyi újságunk (a posta jóvoltából), júliustól új megoldást találtunk, s újra megkapják otthoni olvasóink is a lapot. Köszönöm a kézbesítésbe bekapcsolódó testvérek szolgálatát – Magyarországon is, Erdélyben is!

Hálás vagyok *szolgatársaimért*, akik a megjelent cikkeik nagyobb részét írták, és *mindazokért, akik gazdagították* beszámolóval, verssel vagy más írással lapunkat. Örülök az óhazából és más-honnan érkező kéziratoknak is, melyek összekötnek bennünket. Ránk is fér, hiszen hajlamunk van arra, hogy csak a magunk dolgaival törődjünk, s eközben könnyen magunkra maradhatunk. Pedig összetartozunk, mind, kik a Krisztuséi vagyunk; sőt, még azon túl is van feladatunk: az evangéliumot továbbadni mindenkinek, aki érti nyelvünket.

Négy gyülekezet életének különféle eseményeiről olvashatunk ezúttal. Sajnos *nekrológokat* is találunk ezek között, de hála az Urnak, azok helyett, akiket az Úr már magához hívott, adott új *megtérőket*, adott *fiatalokat* (ifjúsági találkozóról is olvashatunk), és *újszülötteket* is. Kezében tartja gyülekezeteinket az Úr, s tőle kérjük és várjuk a megújulást, ébredést és a megtéréseket.

A *Szilágyballai Gyülekezet*, illetve a *Szilágysági Missziókerület* örömeiben is osztozhatunk a náluk felépült *Cserepka János Oktatási Központ* ünnepélyes megnyitójáról készült beszámoló segítségével (amit erdélyi testvéreink engedélyével, a Szeretből vettünk át). *Cserepka János* egykori misszionárius személye valóban összeköti a magyarországi, az erdélyi és az amerikai, valamint a bolíviai baptista misszió munkásait. *Püspökszilágy, Pesterzsébet, Szilágyballa, Torontó, Cochabamba, La Paz és Kelowna* – Cserepkák szíven keresztül a miénkben is egy nagy körzet szeretett állomásai lehetnek.

Végül néhány szót az év végi kiadványokról, az *Áhítatról, naptárakról*.

Mivel (talán a postai problémák és árák miatt is) nem fogadnak otthoni testvéreink postai megrendelést, gyülekezetenként keresünk megoldást e kiadványok beszerzésére. A szórványban élő testvéreinket is arra kérjük, hogy keressék meg valamelyik lelkipászorunkat, vagy saját ismeretség útján hozzák meg e könyveket, mindkét országból. (szerk)


Áhítat 2025 - bibliai
gondolatok minden napra

Sokszerzős kiadvány, a napi áhítatókat hetenként más baptista szerző írja. Célja mind egyéni, mind közösségi bibliaitanulmányozásunk hatékonyabbá tétele. Bár egyes részei elektronikus formában is elérhetők, de a teljes anyag csak a könyvformátumú Áhítatban jut el az olvasóhoz. Ára 3400 Ft. A Múlt, jelen, jövő baptista évkönyvvel együtt vásárolva kedvezményesen 6400 Ft.

Múlt, jelen, jövő 2025 –
baptista évkönyv

Szerkesztette: Szommer Hajnalka

Az évkönyv kincsestárában igehirdetés, tudományos előadások, gyermek-mesék, bizonyágtételek, egyházi és gyülekezeti események rövid, képes beszámolóival olvashatók. A 200 oldalas, színes kiadvány kiváló ajándék és emléktár! Ára 3400 Ft. **baptist.hu**

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

HÁLAADÓ ÉLET

folytatás az 1. oldalról

drága kincs. A hálátlan embernek nincs békessége akkor sem, ha mindene megvan. Nincs önmagával se felebarátjaival se sorsával kibékülve. Mindig talál okot a békétlenségre, ezért kerülik a társaságát. Ezzel szemben a hálás ember, mivel szívében békesség van, békességet áraszt mindenhol, értékeli és keresik közelségét.

A hálaadó életet a száj teszi hallhatóvá. A hálaadás nemcsak érzelmeinkben, beszédünkben is meg kell nyilvánuljon. Sok esetben valakinek hálás voltát beszéde alapján meg lehet állapítani. Péterről olvassuk, hogy a főpap udvarában le akarta tagadni, hogy Jézus követője, de a szolgálólány azt mondta neki, a te beszéded is elárul téged. Aki mindig elégedetlen, zúgolódik, panaszkodik valamiért vagy valakire, nagyon hamar elárulja, hogy hálátlan. Isten gyermekeinek beszéde azért hasznos és építő, mert nemcsak az ajándékok hiányáról vagy bőségéről beszélnek, inkább áldják az ajándékozó Istent, aki javukat munkálja akkor is, amikor ad, és akkor is, amikor elvesz.

Kedves és szép dolog, mikor embertársaink irányában kifejezzük hálánkat és gyakran használjuk a *Köszönöm szépen* kifejezést. Ebben az angolok elől járnak, megfigyelhető, hogy majdnem mindenért köszönetet mondanak itt Amerikában. Mint hívő emberek, illő, el is várják tőlünk, hogy köszönetet mondjunk azoknak, akiknek szolgálatát elfogadjuk vagy igénybe vesszük.

De ennél is fontosabb, hogy az Isten-nel való kapcsolatunkban ott legyen a hálamondás. Amikor *imádkozunk*, ne csak kérjünk, hanem áldjuk és magasztaljuk Istent irántunk való jótéteményeiért (Zsolt 103:1). Amikor bizonyosságot teszünk, Krisztus beszédének gazdagsága hangozzék ajkunkról. Az a jó, ha mások bizonyágtételünket hallva megértik, hogy Krisztushoz tartozunk, mert a hálaadás hangján szólunk, és ez a hang, *éneklésünkben* is felismerhető. Sajnálom azokat, akik számára az Isten magasztaló és dicsőítő, gyönyörű énekeink éneklése fárasztó és unalmas. Örömmel és lelkesen végezzük a bizonyágtétel és éneklés szolgálatát, amint az ige mondja: *Annak okáért óáltala vigyünk dicséretnek áldozatát mindenkor Isten elé, azaz az ő nevéből vallást tevő ajkaknak gyümölcsét* (Zsid 13:15).

A hálaadó életet a kezek teszik láthatóvá. A hálás élet nemcsak hálás ér-

zelmekből vagy hálás szavakból áll, hanem hálás cselekedetekből is. Ha csak érzelmeiről és szavakról lenne szó, talán könnyebb lenne hálaadó életet élni, hiszen sok esetben a hálás érzület és hálás beszéd nem kerül semmibe. Azonban Isten ígéje arra tanít minket, hogy cselekedeteinkkel is igazoljuk, hogy hálásak vagyunk. Ez a hálaadó élet nehezebbik része, ugyanis arról van szó, hogy meg kell nyiljon nemcsak a szívünk vagy a szánk, hanem a kezünk is. Azt mondják: még a szentnek is maga fele hajlik a keze. Talán ezért van az, hogy még az evangéliumi hívők között is vannak olyanok, akik a pénztárcájukat legutoljára szeretnék bemeríteni.

Mint Krisztus követői, meg kell nyissuk kezeinket embertársaink felé. Ha hálásak vagyunk, mikor nélkülözőket, szükségben lévőket látunk, áldozatok árán is igyekszünk segíteni. Isten ígéje arra bátorít minket, hogy legyünk irgalmasok mások szükségét látva, mint a példázatbeli irgalmas szamaritanus. *De Isten felé is meg kell nyissuk kezünket.* Az Úr, már az Ószövetségben rendelkezett a tized felől. Azt akarta, hogy akiket megáldott, azok hálaadásukat abban is mutassák meg, hogy készek visszaadni abból, amit Tőle kaptak. Ha már a törvény ezt megkövetelte, mennyivel inkább fontos, hogy mi, akik kegyelemben élünk, még inkább kifejezzük hálás voltunkat az által, hogy készek vagyunk javainkból Istennek adni. Ő nincs ráutalva adományainkra, azonban lehetőséget ad, hogy munkatársai legyünk. Azzal, amit nekünk adott, építhetjük szent országát és kincset gyűjthetünk mennybe. Nincs ennél jobb befektetés.

A hálaadás időszakában vizsgáljuk meg szívünket, tudunk-e szeretni, megbocsátani? Békességet áraszt-e megjelenésünk? Beszédünkben és éneklésünkben vezér hang-e a hála hangja? Tetteinkben felismerhető-e a *bőven vet - bőven arat* lelki törvényszerűség? Ha igennel tudunk válaszolni és mindezeket Krisztus nevében tesszük, akkor **hálaadó életünk** van. Kevesebb ne elégedjünk meg!

Dr. Gergely István

Megelégedés Krisztusban Fil 4:10–23.

„Tudok szűkölködni és tudok bővölködni is, egészen be vagyok avatva mindenbe, jóllakásba és éhezésbe, a bővölködésbe és a nélkülözésbe egyaránt.” (Fil 4:12)

Pál megköszöni a testvérek anyagi támogatását, amit Epafroditosz vitt el hozzá a római börtönbe. Beszél a saját megelégedett életéről, és a Szentlélektől ihletve egy erőteljes ígéretet fogalmaz meg a támogatók felé, de hiszem, hogy mi is ráállhatunk erre.

Elmondja, hogy a megelégedés megtanulható, sőt tanulás nélkül nem sajátítható el. Egyikünk sem születik megelégedetten. A születés pillanataiban már követeljük az anyatejet. Gyerekkorunkban sóvárgunk a szomszéd gyerek játékai után. Felnőttkorban állandóan azért könyöklünk, hogy mindenünk meglegyen. Mintha semmiből nem lenne soha elég.

A megtérés hozza meg a szemléletváltást. Látva Megváltónk életét és szolgálatát, kezdjük érteni, hogy van más ösztönző erő is, mint csupán a birtoklási vágy. Lehetséges a saját érdekeink szűk köréből kilépve meglátni mások szükségét, és elkezdni feléjük szolgálni. Lehetséges lemondani kényelemtől, anyagi biztonságról és földi örömeiről egy nemes cél érdekében. Az Úr Jézus ott hagyta a menny dicsőségét, és vállalta a nélkülözést, mert meg akarta menteni az embert a kárhozattól. A rókáknak volt barlangjuk, az égi madaraknak fészük, de az Emberfiának nem volt, hova lehajtania a fejét. Máskor viszont ott látjuk Megváltónkat a gazdagok asztalánál étkezve, Isten országa dolgairól beszélgetve. Tanulnunk kell Isten kezéből fogadni a bőséget és a szűkölködést is. Mindkét élethelyzetet Krisztusban megélni. Pál is Jézustól tanulta.

„Az én Istenem pedig be fogja tölni minden szükségteket az ő gazdagsága szerint dicsőséggel Krisztus Jézusban” (19.v.). Nem az emberi dicsőség gazdagsága a mérce, bár mi azt gyakran nagyobbak tartjuk, mint bármi mást. Isten dicsőségének a gazdagságára gondoljunk most. Ne hagyjuk figyelmen kívül azt sem, hogy itt szükségéről van szó, nem pedig vágyakról és kívánságokról, amelyekből fakadnak az elégedetlenségeink.

Pál apostol azt is hozzá teszi, hogy az én Istenem. Pál személyesen ismeri Istent, aki Ábrahámot kivezette a pogány világból és megáldotta. Izráelt kivezette Egyiptomból a pusztába, és eltartotta őket negyven éven át. Pál tapasztalatból is ismeri Isten megbízhatóságát. A Filipi-i testvérek is erre számíthatnak. A mi szükségünket is be fogja tölni maradtalanul.

Lukács János

ÁHÍTAT

“Először is hálát adok az én Istenemnek Jézus Krisztus által mindnyájatokért...” (Róm 1,8).

Szinte minden levelét így kezdi Pál apostol. Vajon, udvariasságból teszi ezt? Olvasóinak a jóindulatát igyekszik megnyerni a kedveskedő üdvözléssel? A korai egyházból ránk maradt iratok közül már Órigenésznek (Kr.u. 184-253) a Római levélhez írt magyarázatában olvasunk arról, ahogyan a magyarázók boncolgatták a páli köszöntéseket. Észrevették és értelmezték a legapróbb különbségeket is. Figyelték arra, hogy a Galatához írt levélből hiányzik a háládatos üdvözlés. Órigenész úgy vélte, hogy már a köszöntésből következtetni lehet a levélben címzett gyülekezetre “lelki egészségére”. Ahol hiányzik a “mindnyájatokért”, ott valakivel baj van...

Mi most nem a páli levelek egykori címzettjeit figyeljük - **az apostoli példa követése a célunk.** Az idézett mondat jelentőségét úgy ragadhatjuk meg, ha a hangsúlyt a helyén hagyjuk: “először is hálát adok”. A pogányok apostola távolban élő lelki testvéreit köszöntve (akitket személyesen még nem ismert) Isten üdvözítő munkáját ünnepli. Tanuljunk Páltól: **legyünk mi is hálásak testvéreinkért!**

Jézus Krisztus jelenlétére mások életében nem kíváncsi az, aki önmagával van elfoglalva. Ha azonban előbbre helyeztük közvetlen érdekeinknél és jóérzetünkönél is embertársaink üdvösségét, a hálaadásunkkal sem forgunk többé magunk körül. Feltáru előtűnik a világ, amelyben Isten munkálkodik.

A bőrünkön, persze, nem tudunk, és nem is kell kibújni; a közvetlenül érzékelt áldásokért is jó hálásnak lenni. Ma indítson önvizsgálatra bennünket ez a Pál apostoltól ellesett példa, és kérdezzük meg magunktól, hogy hálás készséggel szólítjuk-e meg mi is az embertársainkat? Amikor segítséget kínálunk, készek vagyunk mindjárt hálát adni is? Háládatosan szolgálunk? „Ó, - mondhatja valaki – a hála Istennek szól, nem a másik embernek!” Igen, ez így van, de az nem mindegy ám, hogy hálátlan, reménytelen, rosszat sejtő „segítőkként” forgolódunk embertársaink között a világban - amit mennyei Atyánk teremtet, és amiben újjáteremt mindent Jézus Krisztus által -, vagy pedig készen az Istennek „köszönésre”!

A hálával kezdett kapcsolatokba nem csupán önmagunkat adjuk. Aki “elő-

ször” hálát ad, az Istentől indul. Viszi magával a jó kezdés áldását: letisztázott szándékot, krisztusi lelkületet. Még így sem garantált a siker; a kapcsolatok elromolhatnak rajtunk kívül álló okok miatt is, és hányszor előfordult már, hogy áldozatos igyekezetünk kudarcha fulladt. A hálás kezdés Istennel segít abban is, hogy jól tájolójak be magunkat. Megtapasztaltam, hogy amikor Istennek köszönéssel kezdek el valamit, akkor, és csak akkor gondolkodom helyesen önmagamról, mint Isten gyermeke: ide, Hozzá, visszatérek – sikerrel, vagy sikertelenül.

Elképzelem, amint Pál apostol hozzáfogott ehhez a fantasztikus levélhez. A “mindnyájatokért” mögött még nincsenek arcok, hiányzik a személyes kapcsolat. Jézus Krisztus által “ismeri” a római hívőket, és így, mint testvéreit. Milyen hálás lehetett Jézusért, akiben az ismeretlen ismerős, az idegen barát? Minden elválasztó fal leomlik ott, ahol Ő az Úr.

Adjunk hálát Istennek egymásért!

Novák József

Háromezer éves prófécia a clevelandi idők napjára a 39. Zsoltár alapján

A héber Biblia sorrendje fordított, az utolsó lapján kezdődik a szöveg, és visszafelé lapozva haladunk előre. Talán a tekercsek jellege miatt alakult így a tartalom leírása. Egyéb önálló szövegeknél is megjelenik ez a jellegzetesség, a központi gondolat, gyakran a mondanivaló végén kerül összefoglalásra (pl. Mózes éneke a tengeren való átgyalogolás után). A világirodalom verselése az eszmei tartalmat vagy az alkotás elejére vagy közepére helyezi. A mostani zsoltárelmzésnél azt tapasztaljuk, hogy mondanivalója központi gondolatát a zsoltár végére teszi: *“jövevény vagyok nálad, zsellér, mint minden ősom.”* (Zsolt 39,13)

A szerző erre a pillérre építi fel lelki problémáit, majd lelki vergődései végén felsóhajt: *Hallgasd meg imádságomat, figyelj segélykiáltásomra ...* kiszolgáltattott, elhagyatott, rád utalt vagyok. Mit is jelent abban a korban ez a két fogalom, és hogyan kell értelmezni ránk vonatkoztatva ezt a háromezer éves prófeciát?

A *jövevény* a zsoltár keletkezésének idején más vidékről vagy más országból érkezett ismeretlen, a helybeliek részéről rokonság nélkülinek tekintett idegen személy. Egykor a nemkívánatos valaki,

mint Ábrahám, Izsák és Jákób, idegen maradt.

A *zsellér* kifejezés pedig azokat a mezőgazdasági munkásokat, jobbágyokat illette, akik földterülettel nem rendelkeztek, és kénytelenek voltak kiszolgáltatottságukban más földjén napszámbérért dolgozni. Ők többnyire kizsákmányolás áldozatai voltak.

Miről is szól ez a háromezer éves helyzetlemezés mai vonatkozásban, és pontosítva itt, Clevelandban? Először is *bevándorlók vagyunk*, itteni ősök nélkül, gyakran megalázottak, hátrányos helyzetűek, vagyontalanok, kiszolgáltatottak. Gyakori volt az alacsonyabb bér, a bennszülöttekhez képest, olykor ok nélkül is lebecsültek és megvetettek, sőt szegények voltunk a helybeliekhez képest. Megdöbbentő: a gyülekezethez tartozók valamennyien bevándorlók vagyunk, és azonos volt valamennyiünk elindulása. Ahogy telt az idő, rendeződött a családok anyagi helyzete, a jólétben egyre inkább felértékelődött az elhagyott ó-haza emléke, és sohasem felejtettük el a szép otthoni tájat, a kedves emlékeket, még a nehézségek is más színezetet kaptak.

És mit mond Isten Igéje a *lelki jövevény* sorsáról? Lelki értelemben ez az állapot maradjon végleges, ne fogadjuk el a körülöttünk lévő pogány világ beolvasztó tégelyét, a mennyei honba érkezésig lelki jövevénynek kell maradnunk. Nem vagyunk és nem lehetünk a részesei ennek a lelki kultúrának: nem vehetjük át az életmódját, fogyatkozó hitét, erkölcsét, bálványimádó szokásait. Ebben a tekintetben idegeneknek kell maradnunk. 1Péter 2:11-ben az Ige arra szólít fel, hogy mint jövevények és idegenek, tisztességesen éljünk a pogányok között! Arra is fel kell készülni, hogy ugyanúgy nem fogad el a világ minket, mint ahogy nem fogadta el Jézus Krisztus. A Szent Lélek által elpecsételték hitükért hátrányt, kirekesztést szenvednek majd, de a pillanatnyi szenvedés nem tántorít el, és örökké-tartó boldogság részesei lehetünk.

Ez a zsoltár tehát a *gyülekezeti időseiről* szól, és őrizzük lelki jövevényiségünket a mennyei Jeruzsálembe érkezésünkig.

Dr. Fazekas László

“Te vagy, Uram, reménységem, te vagy, Uram, bizodalمام ifjúkorom óta. 6Te voltál támaszom születésem óta, te hoztál ki anyám méhéből, téged dicsérlek szüntelen... 9Öregkoromban se vess el engem, ha elfogy az erőm, ne hagyd el!” (Zsolt 71)

TORONTÓ

Gyermekbemutató Torontóban

Gyülekezeti és személyes életünk legmeghittebb pillanatai közé tartozik, amikor egy újszülöttet köszönhetünk világunkban. Ez az öröm adatott meg 2024. február 19-én *Szegedi Sebestián*-nak és *Viktóriának*, akik második gyermeküket, **Szegedi Noah**-t kapták ajándékba az Úrtól ezen a napon.



Noah születése nagy örömet hozott szülei, testvére, nagyszülei, rokonsága és gyülekezetünk életébe. Sebestián és Viktória imádkozva várták születését, *Hailey* pedig, a nagyeső, nagylelkűen osztotta meg vele az addig kizárólag neki járó figyelmet, kényeztetést és szeretetet.

A gyermekbemutatói istentiszteletre 2024. június 16-án került sor a gyülekezetünkben, éppen apák napjának ünnepén. A diaszpórában élő családoknak ritkán adatik meg az a kiváltság, hogy egy ilyen ünnepen, mind a négy nagyszülő jelen lehessen, azonban Noah élvezhette ezt az áldást is. Az Igét *Püsök Dániel*, gyülekezetünk lelkipásztora hirdette az 1Mózes 5. és 6. részeiből, bemutatva a *biblia* Nőé követésre méltó erényeit. Hallhattunk arról, hogy Nőé vigasztalást hozott születésével (1Mózes 5,29), életében kegyelmet talált az Úr előtt (1Mózes 6,8), Istennel járva igaz és feddhetetlen életet élt (1Mózes 6,9), mindenben engedelmeskedett az Örökével (1Mózes 6,22), valamint a hit embere volt (Zsidók 11,7).

Az ígéhirdetés után a gyermekbemutatói aktus következett, aminek keretében a szülők, Sebestián és Viktória mindenki előtt fogadalmat tettek arról, hogy Isten félelmében fogják nevelni kisfiú-

kat, majd imádságban kérték ehhez Isten segítségét. Ezt követően, lelkipásztorunk kezébe véve Noah-t, imádkozott érte és áldást mondott fölötte. A bemutatás végén gyülekezetünk énekkara is áldást kívánt Noah életére a jól ismert ének, az *Áldjad meg* soraival.

A köszöntések alatt *Erika nagynéni*, valamint a jövődő barátai, a *gyülekezetünk gyermekcsoportja* köszöntötte Noah-t, bátorító szavakkal, énekekkel és egy Biblia átadásával, amit *unokatestvére*, *Benett* adott át neki, majd egy remek videó-összefoglalást is megnézhattunk Noah eddigi életéről.

Hisszük, hogy Noah Isten ajándéka a családjának és a gyülekezetünknek is, és imádkozva kérjük Istent, hogy a biblia Nőéhoz hasonlóan, ő is találjon kegyelmet Isten előtt, és az Úr segítségével legyen a vigasztalás fia, aki igaz, feddhetetlen, engedelmes és szorgalmas életet élve mindig Istennel járjon és erős hittel rendelkezzen gyermekkorában, az ifjúkor éveiben, és felnőtt férfiként is.

MIKLÓ JÁNOS

1956 - 2024

Megrendítő hirtelenséggel költözött az örök hazában *Miklós János* testvérünk, 2024. május 29-én.

János testvérünk a *romániai Fenes* községben született 1956. április 23-án. Az iskolai évek első nyolc osztályát szülőfalujában járta ki, majd a középiskolát a közeli város Petru Groza nevű iskolájában végezte el. A romániai kommunista diktatúra elől 1981-ben *Magyarországra* telepedett át, ahol lelki otthonra talált a József Utcai Baptista Imaházban. Itt született Jézus Krisztusba vetett élő hit a szívében, amit 1985-ben meg is pecsételt a *Dobner Béla* lelkipásztor által elvégzett hitvalló bemerítésben. Nem sokkal ezután, a jobb élet reményében *Kanadába* emigrált. Házasságát, mely 1997-ben kötött, Isten két gyermekkel - *Miklós Dáviddal* és *Miklós Abigailal* - áldotta meg. A Kanadába való kitelepedése után a *Torontói Magyar Baptista Gyülekezetnek* lett a tagja, ahova szeretettel járt haláláig. Nagyon szeretett bowlingozni, asztali teniszezni, valamint, ha csak tehetett, szívesen ment a gyülekezet tulajdonában lévő *Ráma táborba*, ahol örömmel kapcsolódott be több társas játékba is, amelyek közül a Rómit szerette a legjobban. Egész életében az eszteregá-



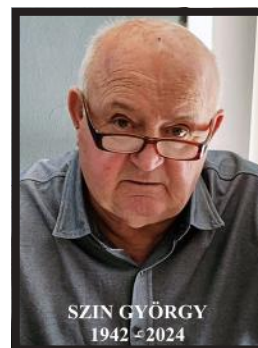
lyos szakmában dolgozott.

A temetési istentisztelete 2024. június 6-án, a Torontói Magyar Baptista Imaház szomszédságában lévő Scott Temetkezési Kápolnánál volt megtartva, aminek keretében *Deák Zsolt* clevelandi, és *Püsök Dániel* torontói baptista lelkipásztorok szólták az Isten vigasztaló igéit. Testvérünk földi maradványait a Glenview Memorial Gardens temetőben helyeztük örök nyugalomba a gyászistentisztelet után. Ezt követően, a gyászistentiszteleten résztvevő családtagok, testvérek és barátok, a baptista imaháznál egy szeretetvendégség keretében oszthatták meg emlékeiket elhunyt testvérünkről.

Miklós János testvérünk sok mélypontot megélt életében, de Istennek adunk hálát azért, hogy életének utolsó éveiben rendezte kapcsolatát az Úr Jézussal és amennyiben rajta állt, emberi síkon is igyekezett elrendezni mindent, ami elrendezhető volt. Emléke áldott és szívünkben örizzük.

Püsök Dániel

ALHAMBRA



Szin György Hadadon született, 1942. szeptember 25-én. A Szatmár megyei községben töltötte a gyermekkorát. Lelki otthona lett a helyi baptista gyülekezet (Nagy András lp.), ahol 1960-ban hitvalló bemerítkezéssel is vallást tett az újjászületéséről (későbbi feleségével együtt).

1963. március 6-án kötött házasságot *Rebekával*. Két gyermeket kaptak az Úrtól (*György és Rebeka*), akiket a hitben neveltek. 1981-ben Detroitba, majd Kaliforniába költöztek. Szorgalmas munkával gondoskodott a családjáról; a munkaadói megbecsülték. Az *alhambrai gyülekezet* előljárójaként is szolgált (1989-90).

Hosszú, fájdalmas betegségét türelemmel viselte. Nagyon szerette lelki énekeinket, rendszeresen olvasta a

Bibliát és követte az online elérhető alkalmakat. Az unokák és a dédunokák gyűrűjében betegen is nagyon jól érezte magát. Felesége, lánya és a családja sok törődéssel, áldozatos szolgálattal igyekeztek a segítségére lenni.

2024. július 24-én szólította el az Úr. A Newhall-i Eternal Valley Memorial Parkban volt a temetése augusztus 2-án, majd emlék-istentiszteleten búcsúztunk tőle a gyülekezeti közösségben is, augusztus 11-én. A vigasztalás igéi (1Móz 48,2; Ézs 57,15; Luk 8,21 és 2Tim 4,6-8) mellett a családtagok visszaemlékezései segítettek a gyászoló családnak és a gyülekezetnek a hálaadásban szeretett testvérünk életéért.

Novák József

CHICAGÓ

BEMERÍTÉS CHICAGÓBAN

Ez év május 19-én bemerítési istentiszteletet tartottunk. **Fodó Árpád és Katalin** valamikor másfél éve keresték fel először a gyülekezetünket. Árpád tudott a létezésünkről. Két évtizeddel ezelőtt már járt közöttünk. Közben megnősült, két fiú gyermekkel áldotta meg őket az Úr, *Kevin és Eric*.

Aztán újra felfedeztek bennünket az internet segítségével. Elkezdtek járni a gyülekezetbe rendszeresen. A Szentlélek az Ige által elvégezte bennük, hogy együtt adták át életüket Krisztusnak és egyszerre kérték a bemerítésüket.

Örömmel tettünk eleget kérésüknek Pünkösdkor.

Az imaórán *Szabó Steve* buzdított minket az Ésaías 43:10 alapján. *“Ti vagytok a tanúim – így szól az ÚR –, és az én szolgám, akit kiválasztottam, hogy megismerjétek, higgyetek bennem, és megértsetek, hogy csak én vagyok.”*

A bemerítési istentiszteleten **Deák Zsolt**, clevelandi lelkipásztor hirdette az igét az ApCsel 2:1-13 szakaszból. Az

igehirdetés címe: *Szentlélek nélkül egy lépést sem!*

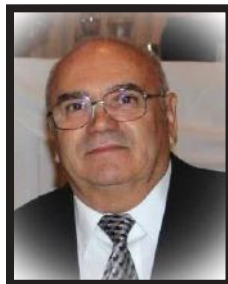
Az igehirdetés után következett a fehér ruhások bizonyágtétele. Hitük



megvallása alapján **Lukács János** lelkipásztor részesítette újszövetségi bemerítésben a Fodó házaspárt. Majd **Deák Zsolt** lelkipásztor felesége, **Evódia** és gyermekeik léptek a mikrofonhoz és igeversekkel valamint bizonyágtétellel bátorították a gyülekezetet. Ezt követte a kézzel írt imádkozás amelyet a két lelkipásztor végzett.

Istentiszteletünket közös ebédrel zártuk. Nagy öröm volt aznap az Úr házában.

LŐKE FERENC 1944-2024



Hosszú szenvedés után július 22-én szólította magához az Úr **Lőke Ferenc** testvért, akit 80 kegyelmi évvel ajándékozott meg a Mindenható. Temetése július 27-én volt. A temetési istentiszteleten a vigasztalás igéit **Zeffer Béla** testvér és **Lukács János** testvér hirdették. A vigasztalás Istene töltse be a gyászoló feleség, **Rózsika** testvérnő szívét. Az Úr vigasztalását kérjük lányára, **Adélra** és egész családjára.

Lukács János

CLEVELAND ifjúsági találkozó

Hosszas szervezkedés és várakozás után, elérkezett október 11, amikor a konferencia kezdetét vette. Szíveinkben készülve erre a hétvégére, nagy izgalommal vártuk ezt a napot. Jól eső érzés volt, ahogy láthattam a fiatalok érkezését, különböző helységekből érkeztek, mint például *Torontó* (Kanada), *Chicago*, *Detroit*, *New York*, illetve *Texas* és *Florida* államból. Sajnos a hurrikán miatt nem lehettek jelen a floridaiak teljes létszámban.



A konferencia megszervezése alatt több síkon folyt a szervezés, amit **Deák Zsolt** baptista lelkipásztossal együtt működve zajlott. Először is a téma meghatározása lett letisztázva, miután az előadók lettek megkérve, hogy készüljenek erre az alkalomra. Örömmel vállalták ezt a feladatot, eleget tettek a felkérésnek és a témát körüljárva, részletekbe menően kifejtették, így adva betekintést mindannyiunk számára.

A fő gondolat **„Ki vagyok (magam, mások, Isten) szemében?”** Ezekre a kérdésekre kerestük a választ, melyre válaszokat kaphattunk **dr. Argyelán Miklós** testvér előadásában. A konferencia résztvevői, több mint 60 fiatal és az őket elkísérő szülők összesen több mint 80 személy vehettek részt.

A konferencia első napján, **pénteken** délután közös vacsorával kezdhettük meg a hétvégét. A helyi magyar baptista gyülekezet tagjai odaadón készítettek finomabbnál finomabb falatokat a résztvevők számára. A vacsora után, közös énekléssel folytattuk: egy jó kis zenész csoport alakult ki a fiatalokból, akikkel előzetesen megbeszéltünk pár ifjúsági éneket, melyekkel a dicsőítésben együtt szolgáltunk. Ezután meghallgattuk Miklós testvér előadását, az első téma: *Ki vagyok magam szemében?* Az előadást majd szervezett játékokkal zártuk.

Másnap, **szombaton** egy közeli parkba látogathattunk el, ahol az témával kapcsolatosan **fórumbeszélgetés** zajlott az előadóval és más felnőttekkel kiéngesztve. A fiatalok részéről rengeteg



kérdés merült fel, amire jó volt hallani a válaszokat, véleményeket, gondolatokat. Igazán családias légkörben zajlott a beszélgetés, amit a fiatalok figyelmesen hallgattak. Hiszem, hogy válaszokat kapva távozhattunk arról a helyről. A fórumbeszélgetést közös ebéddel zártuk kint a parkban, majd sportjátékokkal folytatódott.

Egy rövid szünet után, az imaházhoz térhettünk vissza, ahol a délutáni alkalom keretei között az előadás második kérdésére kaphattunk válaszokat, gondolatokat. A kérdés így hangzott: „*Ki vagyok mások szemében?*”



Az est egyik kiemelkedő része a spon-tán kialakult *dicsőítő est* volt, amikor a fiatalok megnyíltak és nagyon sok ének elhangzott, amivel a mi Megváltónkat dicsőíthettük. Jó volt látni, ahogyan az Úr Lelke megérintette a fiatalokat és igazi bűnbánatot tarthattunk Isten színe előtt. Az estét az alagsorban folytattuk, ahol visszamaradtunk beszélgetni, közösséget ápolni egymással. Hálaság vagyunk, hogy új barátságok születhettek és hiszem, hogy régi barátságok felelevenedhettek, ezen a hétvégén.

A konferencia zárása a **vasárnapi istentisztelet** keretein belül zajlott, ahol *Huli Sándor*, a *Detroiti Magyar Baptista Gyülekezet* lelkipásztora szolgálatával zárult a konferencia. Ezen a gyülekezet tagjai és hozzátartozói, ugyanakkor

a vendégek, a fiatalok hozzátartozói, mindössze 120 személy vehettünk részt, hallgathattunk üzenetet Isten igéjéből, keresve a választ a következő kérdésre: „*Ki vagyok Isten szemében?*” Felemelő érzés volt, ahogyan ilyen sokan ott lehettünk az istentiszteleten és közösen dicsőíthettük az Urat.

A konferenciát közös étkezéssel zártuk, miután még órákon át zajló beszélgetésekre került sor. Öröm volt látni, hogyan munkálkodott az Úr a hétvégén a konferencián. Valóban, nagyon fontos, hogy az itt elhangzottak mélyen tudato-



suljanak bennünk és útbaigazításul szolgáljon mindannyiunk számára.

Köszönet és hála illeti a clevelandi testvéreket, hogy odaadással helyt álltak és szolgáltak közöttünk a hétvégén. Hisszük, hogy magyar közösségeink számára fontos, milyen értékeket képviselünk a világban, és hogy hogyan látjuk életünket a mindennapi élet küzdelmei között. Ugyanakkor, fontos a közösség-ápolás, kapcsolattartás olyan személyek között, akik hasonló értékeket képviselnek.

Isten áldása kísérje tovább gyülekezeteinket, fiataljainkat, hogy az itt elhangzottak beépülhessenek életünkbe és tudjunk az Úr dicsőségére élni.

Veres Klaudia, KCsp
ösztöndíjas, Cleveland

Amit tanultam a Clevelandi ifjúsági konfin, az a vasárnapi prédikációból volt, amikor *Huli Sándor* tv. arról beszélt, hogy „*Hogyan lát engem Isten?*” Ez volt a lecke amiből a legtöbbet tanultam. Nem csak arról van szó, hogy Isten gyermekei közé tartozom, de arról is, hogy Krisztus velem jár és velem van, akárhova megyek. Nem számít, hogy látom magamat, vagy hogy mások hogy látnak engem. De az a legfontosabb dolog az életben, amit megtanulhatsz, hogy Isten hogyan lát téged. Ha úgy gondolsz, hogy bűnösnek lát téged Isten, akkor közeledjél az Istenhez, hogy



megbocsássa a bűnödöt. Ha úgy gondolsz, hogy Isten gyermeke vagy és benned él, akkor tudod, hogy jó úton jársz.

A „*Ki vagyok én?*” című ének, amikor *Pintér Béla* énekl, hogy: „*Hol az igazi hazám?*”, ez segített megérteni, hogy az én igazi hazám csak Jézussal van.

Boda Bandus (Andrew),
Cleveland

Üdvözlök Mindenkit!

Szeretnék néhány dolgot megosztani, hogy mit tanultunk a 2024-es őszi Cleveland-i ifi találkozón.

A találkozó központi témája az volt, hogy „*Mi kik vagyunk Istenben?*”. Az első nap *dr. Árgyelán Miklós* arról beszélt, hogy mi, emberek „*Hogyan látjuk magunkat?*”. Ebből azt vettem ki, hogy úgy nézzünk magunkra, mint Isten gyermekei, és ne úgy, mint akiknek nincs célja az életben.

A második nap szintén *dr. Árgyelán Miklós* arra a kérdésre válaszolt, hogy „*Hogyan látnak mások engem?*” Ma-napság mindenki arra fókuszál, hogy másoknak megfeleljen, de nekünk, keresztyéneknek ne elsősorban az legyen a fontos, hogy mások mit gondolnak rólunk, hanem, hogy Isten mit gondol rólunk.

Az utolsó nap, *Huli Sándor* pedig azal zárta a hétvégét, hogy „*Isten hogyan lát minket?*”

Nagyon élveztem ezt a konferenciát, hasznos volt, és remélhetőleg a jövőben is részt tudok venni.

Árgyelán Márk,
Houston, Texas





The recent youth conference was an immense blessing, and I am grateful I was able to attend. I would first like to thank the entire Cleveland congregation & the youth that spent their time and energy preparing for the weekend, and continued to make sure all plans went smoothly. It was awesome learn-



ing more about who I am as a Christian internally, through others' eyes, and through God's eyes. I also thank the musicians that blessed the entire weekend with worship, *especially* on Saturday night. I took a lot from this weekend, but a few moments that I felt the Lord speaking to me was on Friday night and our Q&A forum on Saturday. I enjoyed the Saturday Q&A, because we were able to hear six different perspectives on questions the youth provided. A lot of questions focused on people's perception of us and how we can show our faith to the world. I loved being reminded that we were *all* born imperfect into this world, and this is *exactly* why we needed Jesus to save us all. We can never be perfect, but we need to humbly come to God in *prayer* and continue to seek guidance through the Gospel. This is something I was blessed to receive, implement into my life, and what we need to be sharing with everyone!



On Friday, we spoke about *how we see ourselves*, and the inner battles we all face, *especially* being Christians in a sinful world. There are so many internal conflicts that we face, but I learned the need to peel back the layers of our hardships, reflect, and pray the Lord will show us what internal sins we are ultimately facing. *Reflection* is important so we can repent from the deeply rooted sins we have, whether it may be

to Christ and seek Him on a *daily basis*. Only with God, we can get through anything, and the *best part* is we're able to testify to the sinful world and tell everyone about our relationship with Christ! With these thoughts, I think of Luke 19:40, when Jesus says that the rocks will cry out even if we keep quiet. The Lord is so amazing that *he doesn't need us* to spread His word, but through *our lives* and experiences, we are able



to find salvation and share these revelations to bring *others* to Christ. The weekend verse perfectly says in Galatians 2:20: "*I have been crucified with Christ and I no longer live, but Christ lives in me. The life I now live in the body, I live by faith in the Son of God, who loved me and gave himself for me.*" I hope this encourages us all to live our lives for Him on Earth, through all the hills and valleys; Let's give Him praise and know He is using us for His glory! God bless you all!

- Szabo Eszter

GRACE FOR THE BREAKFAST

A pastor asked an older farmer, decked out in bib overalls, to say grace for the morning breakfast.

"*Lord, I hate buttermilk*", the farmer began. The visiting pastor opened one eye to glance at the farmer and wonder where this was going.

The farmer loudly proclaimed, "*Lord, I hate lard.*" Now the pastor was growing concerned.

Without missing a beat, the farmer continued, "*And Lord, you know I don't much care for raw white flour*". The pastor once again opened an eye to glance around the room and saw that he wasn't the only one to feel uncomfortable.

Then the farmer added, "*But Lord, when you mix them all together and bake them, I do love warm fresh biscuits. So Lord, when things come up that we don't like, when life gets hard, when we don't understand what you're saying to us, help us to just relax and wait until you are done mixing. It will probably be even better than biscuits. Amen.*"

Nailed it!

(Facebook)

ENEMIES OR OPPONENTS?

When **Jesus** drew near to Jerusalem, knowing that its people would reject him and the city would be destroyed as a consequence, "*he wept over it*" (Luke 19:41). When **Paul** addressed the Ephesian elders, he told them that he had served the Lord "*with all humility and with tears*" (Acts 20:19).

When **Nehemiah** learned that his hometown of Jerusalem was "broken down" and "its gates [were] destroyed by fire," here was his response: "*As soon as I heard these words I sat down and wept and mourned for days, and I continued fasting and praying before the God of heaven*" (Nehemiah 1:3-4).

Foreseeing the judgment of his nation, **Jeremiah** wrote: "*My joy is gone; grief is upon me; my heart is sick within me*" (Jeremiah 8:18). He added: "*For the wound of the daughter of my people is my heart wounded*" (v. 21).

President **Ronald Reagan** reminded his staff that *they did not have political enemies, only opponents*. Our true enemy is the one who has deceived our spiritual and cultural opponents (2 Corinthians 4:4) and seeks their death and destruction (John 10:10).

Is your "heart wounded" for them today? Let us pray for the "gift of tears" so that what breaks our Father's heart breaks our heart as well.

Excerpt from *Denison forum*

MEGNYITOTTA KAPUIT A CSEREPKA JÁNOS OKTATÁSI KÖZPONT SZILÁGYBALLÁN

„Istennek legyen hála azért, hogy 120 évvel ezelőtt Szilágyballán létrejött a baptista gyülekezet! Hálásak vagyunk minden lelki és anyagi áldásért, amiben azóta részesültünk. Öröm és megtiszteltetés számunkra az, hogy a *Szilágysági Baptista Missziókerület* döntése folytán itt épülhetett fel a *Cserepka János Oktatási Központ*, mely a Missziókerület és a *Szilágysági Baptista Bibliaiskola* székhelyeként fog szolgálni. Az épület azért kapta a Cserepka János nevet, mert Cserepka János a második világháború idején Budapestről, a Teológia elvégzése után Szilágyballára költözött, hogy a baptista tanulókat vallásos nevelésben részesítse, és itt lett felavatva lelkipásztornak" - így kezdte beszámolóját *Veress Ernő* testvér a 2024. május 21-én tartott istentiszteleten, amikor ünnepélyes keretek között került sor az újonnan épített Oktatási Központ megnyitására.

mélyek által. Így érkezhettek el a központ megnyitásának alkalmá pünkösöd harmadik napján.

Az Oktatási Központ udvarán tartott szabadtéri istentiszteletre érkezöket a szilágyballai gyülekezet *fúvóskarának* kellemes zenéje fogadta. *Szabó László* és *Fazakas György* lelkipásztorok imádsága után *János Csaba*, a Szilágysági Missziókerület elnöke köszöntötte az egybegyűlteket és a meghívott vendégeket, majd sor került az ünnepélyes szalagvágásra. Ezután *Kiss Lehel* test-



Béla, helybeli gyülekezetvezető és *Bálint Pál* ny. lp. imádkozott, hogy a frissen elkészült épület töltsse be rendeltetését a jövőben. Közös éneken csendült fel az „Ó, Sion, ébredj, töltsd be küldetésed” kezdetű himnusz, mintegy jelezve, hogy az épület akkor fogja betölteni rendeltetését, ha az Isten népe betölti küldetését. *Király Tibor*, ny. lp. záróimádsága után szeretetvendégség következett az udvaron, miközben meg lehetett tekinteni belülről is az épületet.

Hálásak vagyunk Istennek minden támogatásért, segítségért, munkáért, imádságért, amelyek a terv megvalósulását elősegítették. Köszönettel tartozunk a szilágyballai testvériségnek is azokért a szolgálatokért, amiket vállaltak. Imádságunk, hogy az elkészült Oktatási Központ a Missziókerület és a Bibliaiskola székhelyeként, vagy más alkalmak, konferenciák helyszínéül szolgálja az Isten országának épülését!

Fazakas György lp.



vér kérte Isten áldását az új épületre. A helybeli énekkar szolgálata után *Borzási Pál*, az RMBGYSZ elnöke hirdetett ígét a Kol 1:27-29 alapján. Ezután *Veress Ernő* számolt be az építkezés menetéről. Testvérünk oroszánrészt vállalt a munkálatok szervezésében. Az énekkar szolgálatai mellett *Demyén István*, a község polgármestere és *Rajna Ottó*, az RMBGYSZ főtítkára részéről hangzottak el köszöntések, ami után *Király*



A cikket a Szeretet 2024. júniusi számából, a képeket a megnyitóról készült videóból vettük át.

Az építkezés gondolata már évekkel korábban megszületett, és a helyszín kiválasztása, valamint a telekő megvásárlása után 2021-ben elkezdődött a tervezés, majd 2022 tavaszán az építkezés. Isten csodálatos módon kirendelte az építkezéshez szükséges anyagi javakat a Szövetség, a Missziókerület, továbbá vállalkozók, gyülekezetek és magánsze-



A Budapesti Baptista Árvaház története (7)

Jön a Mikulás!

Az egész világon szokás, hogy a gyermekek cipőcskéjüket kirakják az ablakba és várják, hogy a mikulás tegyen bele valami ajándékot. Mi ugyan nemigen tartottuk ezt számon, legfeljebb a kicsinyek részére, de most valahogy a gyermekek úgy fel voltak hangolódva iskola társaik által a *Mikulás vásárra*, hogy igazán szerettem volna valami kis örömet szerezni nekik. Városban lévén dolgom, indítást kaptam a Lélek által, hogy látogassam meg *N.-né*t, kinek fűszer és csemege üzlete volt. Nagy örömmel vettem látogatásomat a sok munkája között is. Mielőtt eljöttem, elvette a kezemből a táskámat és egyik doboz cukorkát a másik után töltögette bele a gyermekek részére. Boldogan mentem haza a cukorkával megtelt aktatáskámmal s örömmel készültek a Mikulás csomagok.

Hideg decemberi napon megint a városban jártam. Gondolkoztam azon, hogy a fiuknak új sapka kellene karácsonyra. Utam *Pesti kalapos mesterék* előtt vitt el s a Lélek küldött, hogy látogassam meg őket. Pestiné örömmel fo-

kozni, aztán kiöntötte a zacskó tartalmát és együtt olvasták meg. A posta is hozott többször egy-egy összeget, magát meg nem nevező adományozótól „Abrahám fia Romlás városából” néven. Rájöttünk, hogy a küldője ennek is a takácsmester volt.

Sajószentpéteren egy református hívő asszony egy hold földjét átadta a *Baptista Nőegyletnek*, hogy vessék be, műveljék meg és termése legyen az árváké. A Nőegylet nagy örömmel fogadta, vetettek, kapáltak a hívő asszonyok, leányok, még olyanok is, akik máskor nem szoktak kapálni. Isten olyan áldást adott rá, hogy 45 mázsa kukoricát és burgonyát tartkítottak be róla, máskor a fele sem termett rajta. Vagont váltottak az asszonyok, úgy küldték el munkájuk eredményét árvaházunknak.

Árvaházunknak volt egy nagy *stráfkocsija*, rajta a névtábla „*Baptista Árvaháza*”. Egy alkalommal tüzelőért ment a kocsis, szembe jött vele egy *Mosberger* nevű úr, aki megilletődve érdeklődött az árvaház iránt és a kereskedő irodájában kifizetett 10 mázsa szentet a részünkre. Boldog lélek az az, akinek elég egy névtábla elolvasása ahhoz, hogy Isten akaratát teljesítse.

kaptuk. A sírás kerülgetett, mert már láttam is a ragályt magam előtt, de hála az Úrnak, ez nem következett be. A déli órákban csomagot kaptunk... „*Ó, ha szappan volna!*” És az volt benne! Igaz, hogy nem sok, az akkor 70-80 tagú családnak 2.8 kg, de elég volt ahhoz, hogy engem megnyugtasson, mert mikor kibontottam, úgy éreztem, hogy az Úr mellettem áll, és szava hangosan a fülemben csengett: „*Lásd még van, én még tudok adni.*” Örömmel köszöntem meg e drága biztatást, s életem folyamán mindig megnyugtatóul szolgált.

Néhány nap elteltével, éppen mosási napon jött hozzám egy férfi e szavakkal: „*Kedves nővér, hallottam, hogy szappanra van szükségük. Nekem van egy métermázsa eladó, megveszik? Mintát is hoztam, tessék kipróbálni, hogy habzik.*” Megvesszük, feleltem örömmel, de most meg azon gondolkoztam, hogy nincs pénzünk kifizetni. Az ember mint ha csak olvasta volna a gondolatomat, megszólalt: Nem baj, ha most nem tudják kifizetni, majd eljövök a jövő héten, meg azután is. A gondnok testvér pénztárában nem volt több mint 25 pengőt, ezt átadtam s emberünk meglepedéssel elfogadta. Hitttem, hogy a többi részletre is Istennek lesz gondja.

Pár nap múlva egy házaspár érkezett intézetünkbe. Mielőtt helyet foglaltak volna, a férj átnyújtott egy 100 pengős pénzdarabot azzal a megjegyzéssel, hogy az Úr mondta neki, hogy ma vigyen az árváknak 100 pengőt. Megköszöntem az Úrnak a szappan árának a második részletét.

Pár nap elteltével telefonon meghívást kaptam *Udvarnoki Béla* testvértől, kért, hogy néhány gyermekkel látogassam meg a kispesti gyülekezetet a következő vasárnap.

Istentisztelet után *Udvarnoki* testvér üdvözölt bennünket, a gyermekek pedig énekeltek és verseikkel örvendeztették meg a gyülekezetet. Nekem is mondanom kellett azokból a kedves élményekből, mikben megtapasztalhattuk Isten hű gondoskodását. Többek között a szappan ügyet is elmondtam. Egy testvérnő felkiáltott: „*Testvérek, ha az árvák imára kulcsolt kis kezei piszkosak lesznek, az Úr meg fogja kérdezni: kispestiek, miért nem adtok szappanra valót az árváknak?*” Erre kinyíltak az erszények és hullottak a pengők a táskámba. Otthon megsámoltuk, mire a gondnok testvér megjegyezte, éppen annyi, mint a nagy halak száma, mit az Úr parancsára fogtak a tanítványok. Nem fogyott ki többé a készletünk, mint a Sareptai özvegyasszonyé. *(folytatjuk)*

Heckmann Margit



*Az árvaházi növendékek
1937.*

gadott, elpanaszolta sok fájdalmát, hogy a férje két év óta beteg és az ezzel járó szomorúság között jólesett neki a vigasztalás. Mielőtt eljöttem, mellékesen szó esett a sapkákról is.

Két hét múlva levelezőlapot hozott a posta, melyen ez állt: „*Kedves Nővér! A fiú sapkák készen vannak 50 darab. Tessék érte küldeni. Az árat majd az Úr fogja nekem kifizetni. Pestiné.*”

Megemlítem, hogy máskor is ajándékoztak sapkákat és kalapokat a kisleányoknak is az Úr Jézus nevében.

Volt egy *takácsmester*, aki egy kis zacskót hordott a nyakában s minden eladott portékájának *tizedét* abba tette. Mikor megtelt, eljött *Beharka testvérhez* az árvaház irodájába, ott leborult imád-

A második világháború előtti évben, mikor csak jegyre kaphattunk élelmet, kenyeret, mosószereket stb. fogyóban volt a *szappan készletünk*, már az utolsó darabokat használtuk. Nagy aggodalom fogott el, hogy mit fogunk csinálni anynyi gyermekkel szappan nélkül, mert drága pénzen sem lehetett kapni. Már-már a lelki ellenség nyugtalanított, hogy fogjuk tisztán tartani a gyermekeket, beüt valami ragály az intézetbe.

Egy reggel lementem a boltba a jegyekkel, hátha sikerül néhány darabot kiváltani, de a kereskedő szappan helyett egy levelezőlapot mutatott, melyben a gyár értesítette, hogy nyersanyag híján nem szállíthat. A Hutter szappan gyárba telefonálva ugyanazt a választ

ELNÖKI BESZÁMOLÓ

Elhangzott az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség 116. közgyűlésén

2024. július 6. – Ráma tábor

Sok szeretettel köszöntöm a közgyűlés résztvevőit.



Örömmel és alázattal a szívemben állok itt előttetek. Örömmel, mert nagy megtiszteltetésnek tartom, hogy megbízotok az elnöki tisztséggel, de alázattal is, mert amikor elnök teendőimet teszem, mindig szembe találok magam méltatlanságommal és gyengeségeimmel. De teszem, amit tennem kell, bízva Isten könyörületében és a ti jóindulatotokban is.

A tegnapi nap a könyörületről szólt. Ma a misszió a témánk. Tetszik a sorrend, mert a misszió a könyörületből indul ki. Másként nem is érdemes csinálni.

Felolvasok néhány Igét a Jónás próféta könyvének 4. részéből, az 5. versről a 11. versig.

Ezekben az Igékben megláthatjuk Isten könyörületét, amely misszióra indítja a prófétát, de azzal is találkozunk itt, hogy mi mennyire hitványak tudunk lenni küldetésünk végzésében. Térjünk meg, ha Isten Szentlelke megmutatja, hogy van miből és Isten könyörületét szívéhez hasonlóan töltjük be missziói küldetésünket.

Szövetségünkben nyolc aktív gyülekezet van. Hálás vagyok Istennek, hogy Alhambra kivételével, minden gyülekezetünkben aktív lelkipásztor szolgál. Külön hálás vagyok Kulcsár Sándor, Herjeczki Géza, valamint Novák József nyugalmazott lelkipásztorokért, akik továbbra is készek szolgálatokat vállalni Venice-ben, Detroitban, Alhambrában, illetve máshol is, ahol erre szükség van. Hálás vagyok Istennek, hogy együtt járhattam az alhambrai testvérekkel a lelkipásztor-keresés folyamatában. Örömmel osztom meg veletek, amit már mindany-

nyian tudtok, hogy Isten meghallgatta imáinkat és egy újjászületett, hívő, odaszánt, lelkes, elkötelezett lelkipásztort adott az Alhambrai Gyülekezetnek Szűcs Dávid testvérünk személyében. A jelenlegi helyzet hasonlít az 1Péter 1,5-ben leírt helyzethez. Ott Péter azt írja címzettjeinek: „Titeket pedig Isten hatalmas örök hit által az üdvösségre, amely készen van, hogy nyilvánvalóvá legyen az utolsó időben”. Szóval az alhambrai testvéreknek megvan a pásztoruk, fel is lett avatva, de még kb. két hónapot kell mindenkinek várnia, hogy nyilvánvaló legyen mindenki előtt a Gyülekezet és a Lelkipásztor találkozása és közös szolgálata.

Elnöki szolgálatomhoz tartozik a szövetségünk elnökségi, valamint a végrehajtó bizottság gyűléseinek összehívása és levezetése. Örömmel jelentem, hogy ezek a testületek megtartották a törvény és a szükség által megkövetelt üléseiket, amelyek szereteten és kölcsönös tiszteleten alapuló légkörben zajlottak le, elérve a várt eredményeket.

Ugyancsak szolgálatom része a szövetségünk képviselője a Magyar Baptista Világszövetség elnökségében. Ennek a feladatnak is igyekeztem képességeim szerint eleget tenni. Márciusban elutaztam az erdélyi Egrespatakra, ahol a MABAVISZ tanácsülésén aktívan képviseltem szövetségünket és annak értékeit. Ezen a találkozón három fontos határozat született, illetve erősített meg. Eldöntöttük, hogy tovább folytatjuk a MABAVISZ misszionáriusunk, Tóth Sándor testvér Ukrajnában végzett szolgálatának támogatását. Határozatot hoztunk, hogy az idén a MABAVISZ vezetői testülete dr. Herjeczki A. Géza lelkipásztor testvérnek adja a Kornya-díjat, valamint egyetértettünk abban, hogy 2025. augusztusának utolsó hetében egy összmagyar lelkipásztor találkozót szerveznénk tervezni a Hargita táborban.

Záradékol szeretném kihangsúlyozni, hogy hálás vagyok Istennek, hogy A Magyar Baptista Lelkiségekben nevelkedhettem és élhetem az életemet. Kíváncsi vagyok, hogy ez a lelkiség továbbra is Krisztus lelkiségét tükrözze és imitálja.

Törekedjünk erre szövetségünk minden gyülekezetében!

Püsök Dániel
az ÉAMBSZ elnöke

„A derűs keresztyén ajánlás a hithez. Amint a kirakat elé állsz megnézni, mi mindent lehet ott venni, éppúgy tekintenek az emberek az arcodra, vajon mi is lakik a szívedben.”

— CH Spurgeon



A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: *Püsök Dániel* (Amerika)
Alelnökök: dr. *Borzási Pál* (Erdély)
Papp János (Magyarország)
Főtitkár: *Rajna Otto* (Erdély)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A Magyar Baptista Világszövetségébe hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreikért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, *Papp János* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. *Borzási Pál* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Püsök Dániel* elnökért és munka-társaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán* és *Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczé Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nehra Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

HÁLANAPLÓ

*Menyei Atyám, nem reklamálok,
életem mindvégig kegyelem;
hálára sokkal több okot látok;
kinccsel teli koldus tenyerem.*

SOLA GRATIA

*Székülla és Kharübdisz között,
(egyik a bűn, másik a gőg),
szoros a kapu, keskeny az út.
Hálát adhat, aki célba jut!*

Szilágyi József

Atyám, akiket nékem adtál, akarom, hogy ahol én vagyok, azok is én velem legyenek. (János 17,24) Vezérfonalunk ezúttal az *Úr Jézus főpapi imájának* ez az egy mondata lesz.

AHOL én vagyok, ők is OTT legyenek, velem! **Hol?** Az Isten örök országában, a mennyországban. **Hogyan lehet oda jutni?** Hogy gondoljuk mi; és mit mond erről az Ige?

Mi általában azt gondoljuk, hogy oda a nagy hívők, a szent emberek, az evangélisták, papok kerülnek, és persze a jó emberek. Pedig az Ige szerint ott csak megtért bűnösök vannak. Nincs ott senki a rangja vagy beosztása miatt, vagy mert hívő családba született. És nincs ott senki azért, mert jóságával, cselekedeteivel kiérdemelte volna azt. Aki oda jutott, **kizárólag kegyelemből van ott.** Pál, hogy ne legyen félreértés ezen a téren, így fogalmazott: „*kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez; nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék.*” (Ef 2,8-9) Először is nekünk, hívőknek van szükségünk erre a figyelmeztetésre. Akármilyen messzire jutottunk is a jócselekedetekben, a szent életben – nem azok miatt fogunk Isten országába jutni, üdvözülni, hanem kegyelemből. Jó, ha nem felejtet el, hogy a te szíved is gonosz volt, mint minden emberé – úgy születünk mindannyian a bűneset után. Neked is segítségül kellett hívnod az Urat, miután megértetted az Igét: „*mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét, üdvözülni*” (Rm 10,13).

Irgalomra szorulunk mindannyian. És ha irgalmat, kegyelmet nyertünk, az nem a mi érdemünk, hanem az Isten ajándéka az. Tehát **kizárólag kegyelemből leszünk ott!**

Kik lesznek és vannak ott az Úr Jézus szerint? Azok, „*akiket nékem adtál!*” Hát, kik azok?

Ezúttal teológizálás helyett a jól ismert Igeverssél szeretnék válaszolni erre a kérdésre. In 3,16: „*Mert úgy szeretted Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.*” Ha Isten teremtette és tartja fenn a látható és a láthatatlan világot, földi életünket és az örök életet, a mennyországot, akkor **Ő határozza meg azt is, hogy ki jut az Isten örök országába.** Az én véleményem ugyan nem sokat számít, de még a tiéd sem. Isten úgy tervezte, hogy aki hisz az **Úr Jézus Krisztusban** - akit az Atya küldött megmentésünkre - **az üdvözülni.** Annyira komolyan gondolta ezt, hogy azt is kijelentette ugyanitt, hogy **aki nem hisz Őbenne, az elkárhozik.** Nincs középút. **Kik azok, akiket neki adott az Atya,** kik azok, akik vele lesznek Isten örök országában? Azok, **akik**

ÚGY VÁRLAK, ÚR JÉZUS / LONGING FOR JESUS

Für Béla, 2021

Jone McPherson

2. Elfáradok és nincs erőm, az úton lankadok,
Ó jöjj és fogjad a kezem.
Ha szól hozzám szelíd szavad, erőt ad énnem,
Vezess, én drága Mesterem.

Refrén:

Úgy várlak, Úr Jézus, jöjj hamar!
Oly jó lesz, ha megérkezel.
Majd felviszel haza, túl csillagok honán,
Hol szentek zengnek éneket.

3. Ha mennybe érek, tudom jól, hogy vár reám Atyám,
Honom oly régen készen áll.
Majd örömeinek hangja kél az égi trón előtt,
De addig visszavárom Őt.

Refrén:

Úgy várlak, Úr Jézus, jöjj hamar!
Oly jó lesz, ha megérkezel.
Majd felviszel haza, túl csillagok honán,
Hol szentek zengnek éneket.

hittel elfogadják az Úr Jézus Krisztust, az Isten adta egyetlen Üdvözítőt.

Végül figyeljünk fel erre a szokatlan szóra: „**Akarom.**” „**Akarom... hogy velem legyenek!**” A szelid és alázatos szívű Jézus mondja ezt? Akarom (hiszen az életemet adtam értük, hiszen azért jöttem, hogy ne kelljen bűneik büntetését, a halált elviselniük!)

Igen, helyettünk halt meg, helyettem, helyetted. Hogy **kegyelmet és irgalmat nyerhessünk** mi, gyarló bűnösök, akik segítségre szorulunk. Akik annak az Úr

Jézusnak a segítségét kértük, aki *olyan főpap, aki meg tud indulni gyarlóságainkon.* „*Járuljunk azért bizodalommal a kegyelem királyi székéhez, hogy irgalmasságot nyerjünk és kegyelmet találjunk.*” (Zsid 4,15-16)

Irgalmából lehetek majd ott, ahol Ő van. Ha te is kegyelemre szorulsz, kedves olvasó, énekelj akkor velem együtt a régi ismert ének befejező szavait: „*irgalomból igen én is, irgalomból igen én is, irgalomból igen én is, irgalomból én is Jézusnál leszek.*” **Herjeczki Géza**